

Denne manglende Sum i fuldt Bederlag vil ikke blive foreslaet dækket ved indirecte Afgiftspaalag, ikke heller, som tidligere foreslaet, baade under den stænderiske og under den collegiale Behandling, ved directe Ligning paa Kjøbstæderne som Communer; men Statskassen maa i saa Henseende behjælpe sig med de foregæede Resourcer, som Forslaget om en Indkomstskatts Indførelse forhaabentlig vil skaffe tilveie.

Heller ikke er det Hensigten under denne Sags Behandling at andrage om nogen særlig Bederlæggelse for den Indtægtsafgang, som er en Folge af at den foreløbige Lov af 15de Septbr. d. A. er traadt i Kraft den 7de Octbr., uagtet Krigsskattstillaget efter Loven af 15de Mai 1850 § 9 først udløber den 31te Marts 1851. — Forsaavidt der maatte findes Anledning til i den Henseende at stille nogen Fordring til Provindskjøbstæderne, vil der blive Løslighed dertil ved Behandlingen af en anden Finantserne vedkommende Lov, nemlig om en betinget Forlængelse af de væsentligste Bestemmelser i Krigsskatloven af 15de Mai 1850, hvortil Udkast vil blive Rigsdagen forelagt ved Siden af det nye Indkomstskatt-Forslag.

Endnu staaer tilbage under Behandlingen af Provindskjøbstædernes Consumtions-Afsøsnings at omtale det særlige Forhold, hvori Kjøbstaden Ribe hidtil har staaet til det øvrige danske Told- og Consumtionsvæsen.

Ribe har nemlig, som en Folge af Byens Velggenhed, været i Besiddelse af følgende Forrettigheder, der ere hjemlede ved allerhøieste Resolution af 12te Mai 1829:

1. Brændeviinsbrændingen var afgiftsfri, men Indførselsconsumtion erlagdes af Brændeviin, som dertil indførtes fra Slesvig eller andet indenlandsk Sted, uden isorveien at være erlagt. Brændeviin, som affendtes fra Ribe til Fjansø eller andre danske Steder, maatte consumtionsberigtiges, og Consumtionsgodtgjørelse tilstodes ikke, naar Brændeviin udførtes fra Ribe.

Fordelen heraf for Byens Indvaanere kan, naar disses Forbrug af Brændeviin beregnes efter det øvrige Lands, ansættes til ca. 1400 Rbd. aarlig, hvorved dog bemærkes, at Brændeviinsproductionen i Byen staaer paa et

ringe Standpunkt, uagtet hiin Begunstigelse, og at Indvaanerne indføre en Deel til Forbrug mod Consumtion.

2. Ligeledes var Byen fri for Formalingssafgift af Korn til Creatursføde, hvilken fritagelse kunde anslaaes til ca. 50 Rbd. aarlig.

3. De i Danmark stempelplygtige Manufacturvarer erlagde alene slesvigsk Told, naar de forbrugtes i Ribe eller affattes til Steder Sonden for Toldgrændsen, Fjansø undtagen. Ribes eget Forbrug af disse Varer nød derved en aarlig Afgiftslettelse af omtrent 720 Rbd.

4. Fremmede Varer i Almindelighed kunde klareres directe eller affrives Creditoplaget med slesvigsk Told, naar de affattes til Hertugdømmerne.

Det er aabenbart, at disse Ribe Byes saakaldte Privilegier ikke ere tilstaaede for at begunstige denne Kjøbstad fremfor andre danske Kjøbstæder, men fordi dens Velggenhed i det Slesvigiske, omgivet af et i Henseende til Told lavere beskattet og for Brændeviinsproductionssafgift fritaget Land, med mange Landhøkere, og adskillt fra dens Opland i Nørre-Jylland, gjorde saadant nødvendigt, naar man overhovedet vilde see Byen bestaae som Kjøbstad og ikke sandt tilstræffelig Føie til, hvad der i flere Henseender havde været det Rigtigste, strax at stille Byen paa samme Toldfod, som Slesvig.

Dette er nu skeet ved de foreløbige Love af 25de August og 15de September 1850; hvorved bemeldte By er kommet ud af sit exceptionelle Forhold til det øvrige Rige, uden at der i den Anledning kan være Spørgsmaal enten om Erstatning til Byen eller om særligt Afgiftspaalag paa denne, idet Ophævelsen af Ribes Indførsels-Consumtion og af de Formalingssafgifter, som dersteds ikke i Forveien vare eftergivne, maa antages at opveie Byens foranbetegnede Afgiftsletter.

Ifølge Oplysninger, som tidligere ere erhvervede, men som ifølge Sagens Natur maae være meget usikre, kan Brændeviinsproductionen i Ribe Kjøbstad og i de indtil 7de Octbr. d. A. for Brændeviinsafgift fritagne Distrikter, hørende til Ribe Amt, søndenfor